

Ἡ Ὁρθόδοξος Διασπορά

Ἀπόφασις

τῆς Δ' Προσυνοδικῆς Πανορθόδοξου Διασκέψεως,

Σαμπεζύ-Γενεύη, 6-13 Ἰουνίου 2009

Ἡ Ὁρθόδοξος Διασπορά

Σαμπεζύ-Γενεύη, 21-28 Ἰανουαρίου 2016

Ἡ Δ' Προσυνοδική Πανορθόδοξος Διάσκεψις, συγκληθεῖσα ὑπό τῆς Α.Θ. Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, τῆ συμφώνῳ γνώμῃ τῶν Μακαριωτάτων Προκαθημένων τῶν Ἀγιωτάτων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἐκφρασθεῖση κατὰ τὴν ἐν Φαναρίῳ Ἱεράν Σύναξιν αὐτῶν τὸν Ὀκτώβριον τοῦ ἔτους 2008, συνῆλθεν εἰς τὸ ἐν Σαμπεζύ Ὁρθόδοξον Κέντρον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Ἰουνίου 2009, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Περγάμου κ. Ἰωάννου, ἐκπροσώπου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Ἡ Διάσκεψις αὕτη, εἰς τὴν ὁποίαν προσεκλήθησαν καὶ ἐξεπροσωπήθησαν πᾶσαι αἱ ἀγιώταται Ὁρθόδοξοι Αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι, ἠσχολήθη περὶ τὸ θέμα τῆς κανονικῆς ὀργανώσεως τῆς Ὁρθόδοξου Διασπορᾶς καὶ συνεζήτησε, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Κανονισμοῦ Λειτουργίας τῶν Προσυνοδικῶν Πανορθόδοξων Διασκέψεων, τὰ ὑπὸ τῆς Διορθόδοξου Προπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἐτῶν 1990 καὶ 1993 ὑποβληθέντα αὐτῇ σχετικά κείμενα, τροποποιήσασα καὶ ἐγκρίναςα αὐτά ὡς ἀκολούθως:

- α)** Διεπιστώθη ὅτι ἀποτελεῖ κοινὴν βούλησιν πασῶν τῶν ἀγιωτάτων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ὅπως ἐπιλυθῇ τὸ ζήτημα τῆς Ὁρθόδοξου Διασπορᾶς τὸ ταχύτερον δυνατόν καὶ ὅπως ὀργανωθῇ αὕτη κατὰ τρόπον σύμφωνον πρὸς τὴν ὀρθόδοξον ἐκκλησιολογίαν καὶ τὴν κανονικὴν παράδοσιν καὶ πράξιν τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας.

β) Διεπιστώθη ὡσαύτως ὅτι κατὰ τὴν παροῦσαν φάσιν δέν εἶναι ἐφικτὴ δι' ἱστορικούς καὶ ποιμαντικούς λόγους ἢ ἄμεσος μετάβασις εἰς τὴν αὐστηρῶς κανονικὴν τάξιν τῆς Ἐκκλησίας ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο, τούτέστιν εἰς τὴν ὑπαρξίν ἑνός μόνου Ἐπισκόπου εἰς τὸν αὐτὸν τόπον. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἤχθη εἰς τὴν ἀπόφασιν, ὅπως προτείνῃ τὴν δημιουργίαν μεταβατικῆς τινος καταστάσεως, ἣτις καὶ θά προετοιμάσῃ τὸ ἔδαφος διὰ τὴν αὐστηρῶς κανονικὴν λύσιν τοῦ προβλήματος, ἐπὶ τῇ βάσει ἀρχῶν καὶ κατευθύνσεων, αἱ ὁποῖαι διαγράφονται κατωτέρω. Ἡ τοιαύτη προετοιμασία δέν θά πρέπει νά βραδύνη πέραν τῆς μελλούσης νά συνέλθῃ Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, ὥστε νά δυνηθῇ αὕτη νά προβῇ εἰς μίαν κανονικὴν λύσιν τοῦ προβλήματος.
- α)** Προτείνεται, ὅπως κατὰ τὸ μεταβατικόν στάδιον, κατὰ τὸ ὁποῖον θά προετοιμασθῇ ἡ κανονικὴ λύσις

τοῦ ζητήματος δημιουργηθοῦν (ἢ ἰδρυθοῦν) εἰς ἐκάστην ἐκ τῶν κατωτέρω μνημονευομένων περιοχῶν «Ἐπισκοπικαὶ Συνελεύσεις» πάντων τῶν ἐν τῇ περιοχῇ ἐκείνῃ ὡς κανονικῶν ἀναγνωριζομένων ἐπισκόπων, οἵτινες θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπάγονται εἰς τὰς κανονικὰς δικαιοδοσίας, εἰς ἃς ὑπάγονται σήμερον.

β) Αἱ συνελεύσεις αὗται θὰ συνίστανται ἐκ πάντων τῶν ἐν ἐκάστη περιοχῇ ἐπισκόπων, οἵτινες εὐρίσκονται ἐν κανονικῇ κοινωσίᾳ μετὰ πασῶν τῶν ἀγιωτάτων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ θὰ προεδρεύονται ὑπὸ τοῦ πρώτου ἐκ τῶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως ὑπαγομένων ἀρχιερέων, ἐλλείψει δὲ τούτου συμφώνως πρὸς τὴν τάξιν τῶν Διπτύχων. Αὗται θὰ ἔχουν ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν, ἀποτελουμένην ἐκ τῶν πρώτων ἱεραρχῶν τῶν διαφόρων δικαιοδοσιῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπάρχουν εἰς τὴν περιοχὴν.

γ) Ἔργον καὶ εὐθύνη τῶν ἐπισκοπικῶν τούτων συνελεύσεων θὰ εἶναι ἡ μέριμνα διὰ τὴν φανέρωσιν τῆς ἐνότητος τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τὴν ἀνάπτυξιν κοινῆς δράσεως ὅλων τῶν ὀρθοδόξων ἐκάστης περιοχῆς πρὸς θεραπείαν τῶν ποιμαντικῶν ἀναγκῶν τῶν ἐκεῖ διαβιούντων ὀρθοδόξων, κοινὴν ἐκπροσώπησιν πάντων τῶν ὀρθοδόξων ἐναντι τῶν ἑτεροδόξων καὶ τῆς ὅλης κοινωσίας τῆς περιοχῆς, καλλιέργειαν τῶν θεολογικῶν γραμμάτων καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς παιδείας κ.λπ. Αἱ ἐπὶ τῶν θεμάτων τούτων ἀποφάσεις θὰ λαμβάνονται καθ' ὁμοφωνίαν τῶν Ἐκκλησιῶν αἱ ὁποῖαι ἐκπροσωποῦνται εἰς τὴν συγκεκριμένην Συνέλευσιν.

3. Αἱ περιοχαί, εἰς τὰς ὁποίας θὰ δημιουργηθοῦν εἰς ἓν πρῶτον στάδιον Ἐπισκοπικαὶ συνελεύσεις, ὀρίζονται ὡς ἐξῆς:

- i. Βόρειος καὶ Κεντρικὴ Ἀμερική.
- ii. Νότιος Ἀμερική.
- iii. Αὐστραλία, Ν. Ζηλανδία καὶ Ὠκεανία.
- iv. Μ. Βρεταννία καὶ Ἴρλανδία.
- v. Γαλλία.
- vi. Βέλγιον, Ὀλλανδία καὶ Λουξεμβούργον.
- vii. Αὐστρία.
- viii. Ἰταλία καὶ Μάλτα.
- ix. Ἑλβετία καὶ Λιχτενστάϊν
- x. Γερμανία.
- xi. Σκανδιναυικαὶ Χῶραι (ἐκτός τῆς Φιλλανδίας).
- xii. Ἰσπανία καὶ Πορτογαλία.

Οἱ ἐπίσκοποι τῆς Διασπορᾶς, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν εἰς τὴν Διασποράν καὶ ἔχουν ἐνορίας εἰς περισσοτέρας περιοχάς, θὰ εἶναι μέλη τῶν Ἐπισκοπικῶν Συνελεύσεων καὶ τῶν περιοχῶν αὐτῶν.

4. Εἰς τὰς συνελεύσεις ταύτας, αἱ ὁποῖαι συγκροτοῦνται κατ' ἀπόφασιν τῆς παρούσης Διασκέψεως, ἀνατίθεται ἡ εὐθύνη, ὅπως ὀλοκληρώσουν ἐν ταῖς λεπτομερείαις τὸν ὑπ' αὐτῆς ἐγκριθέντα κανονισμόν λειτουργίας αὐτῶν καὶ ἐφαρμόσουν αὐτόν τό ταχύτερον δυνατόν καὶ ὅπωςδῆποτε πρὸ τῆς συγκλήσεως τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου.

5. Αἱ Ἐπισκοπικαὶ Συνελεύσεις δὲν ἀποστεροῦν ἀπὸ τούς Ἐπισκόπους μέλη αὐτῶν ἀρμοδιότητος διοικητικοῦ καὶ κανονικοῦ χαρακτῆρος οὔτε περιορίζουν τὰ δικαιώματα αὐτῶν εἰς τὴν Διασποράν.

Αἱ Ἐπισκοπικαὶ Συνελεύσεις ἀποβλέπουν εἰς τὴν διαμόρφωσιν κοινῆς θέσεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐπὶ διαφόρων θεμάτων, τοῦτο οὐδὲν ἐμποδίζει τούς Ἐπισκόπους μέλη, οἱ ὁποῖοι μένουν ὑπόλογοι εἰς τὰς ἰδικὰς τῶν Ἐκκλησίας, νὰ ἐκφράσουν τὰς ἀπόψεις τῶν ἰδικῶν τῶν

Ἐκκλησιῶν ἐνώπιον τοῦ ἔξω κόσμου.

6. Οἱ πρόεδροι τῶν Ἐπισκοπικῶν Συνελεύσεων συγκαλοῦν καί προεδρεύουν πασῶν τῶν κοινῶν συνάξεων τῶν ἐπισκόπων τῆς περιοχῆς αὐτῶν (λειτουργικῶν, ποιμαντικῶν, διοικητικῶν κ.λπ.). Εἰς ζητήματα γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος, ἀπαιτοῦντα, κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως, πανορθόδοξον ἀντιμετώπισιν ὁ πρόεδρος αὐτῆς ἔχει τήν ἀναφοράν αὐτοῦ εἰς τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην διά τά περαιτέρω κατά τά πανορθόδοξως ἰσχύοντα.

7. Αἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι δεσμεύονται, ὅπως μή προβαίνουν εἰς ἐνεργείας δυναμένας νά παραβλάψουν τήν ὡς ἄνω διαγραφομένην πορείαν πρός κανονικὴν ἐπίλυσιν τοῦ θέματος τῆς Διασπορᾶς, θά πράττωσι δέ πᾶν τό δυνατόν πρός διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τῶν Ἐπισκοπικῶν Συνελεύσεων καί ἀποκατάστασιν τῆς ὁμαλῆς κανονικῆς τάξεως ἐν τῇ Διασπορᾷ.

Μια πηγή: <https://mospat.ru/gr/news/49824/>